

פשעים

המין החלש חוקר

השודרת נלקחה למעצר

וירדתה נלקחה למעון

שז ויצ"ו עזר מישפטי

זהו יומה הגדול של התנועה הפמיניסטית. הנה גם נשים בשודדות. היתה התגובה למיקרא הידיעה כי שתי נשים תקפו אשה קשישה, חנה סומך, בביתה, ושדדו את תכשיטיה. אולם מישטרת רמתגן לא התערבה לידעה כאל קוריוז, היא נכנסה לפעולה. אחר שפקד שמואל כרמלי חקר היטב את חנה סומך הבין, לדבריו, כי רק מי שמכיר היטב את הנשדדת, ואת אורח חייה, היה יכול לבצע את השוד.

לאחר חקירה הגיעה המישטרה למסקנה כי אחת משתי השודדות היתה דליה זור גייר (24), הנמצאת, בהליכי גירושין מבעלה, דליה היתה שכנתה של חנה סומך בשכונת סלמה ג' לפני שהגרת סומך הייתה עברה להתגורר ברמתגן.

החשודה נעלמה. המישטרה עצרה את דליה יום לפני מועד נישואיו של אחד מאחיה. היא נעצרה במכון ליופי ברחוב בן יהודה, שעה שעסקה בהכנות האחרונות לחתונה. היא הכחישה מכלולל שייכות כלשהי לשוד, ואמרה לפקד כרמלי: "איך הייתי יכולה לעשות דבר כזה לחנה? היא היתה כמו אמא שלי!" אך בדיקה במכונת האמת גילתה שהיא משקרת ב"אופן מוחלט. אומר פקד כרמלי: "היא היתה אגוז קשה לפיצוח, אך לבסוף הודתה ואף גילתה את שם השותפה שלה."

השותפה, חדווה קליינמן (30), העובדת למחיתה כעוזרת-בית, מגדלת את בתה בת הארבע שנולדה לה מהזן למיטגרת הנישואין. את דליה זוגייר הכירה חדווה בעת שיצאה בכביעות עם אחיה יוסי, הי"עצור כחשוד בשוד מזויין.

השתיים סיפרו לפקד כרמלי כי אה שרשרות-הזהב, שתלשו מעל צווארה של חנה סומך בכוח, אחרי שוידאו כי היא לבדה בבית, התנפלו עליה היכו אותה — מכרו לבעל חנות תכשיטים בשכונת התיקוה, אדמונד לוי, המישטרה, שהגיר עה לחנות, הצליחה למצוא שרשרת שלמה אחת וצמיד הזהב שהותך כבר, החשודות מכרו לו את התכשיטים תמורת 8,000 ל"י רות — שליש משוויין הממשל.

את חדווה קליינמן לא היה קל לעצור. המישטרה לא הצליחה לאתר אותה ימים אחדים, כיוון שלקחה את ילדתה מהמעון שבו היא שוהה משך היום, ונעלמה יחד איתה. רק ביום הרביעי האחרון הצליחה המישטרה לעצור אותה, בביתה, קליינמן

השופט הבטי ארוכות בקוקסינל יפה התואר, ואמר לתובע: "אתה בטוח שזה הוא ולא היא? אם עיני אינן מסעות אתי, הוא נראה יותר כמו היא."

לא להציק, בשלב זה נכנס לתמונה אברהם גולדשטיין, המכונה "גילה", המוכר היטב בקהיליית הקוקסינלים של תל-אביב, וסיפר: "אפילו לא ידעתי שיש לי עסק עם שוטרים. הייתי בחצר בחוב הירקון, פית אום נכנסו ארבעה גברים והתנפלו עלי, אחד מהם התחיל לחנוק אותי עם הפיי אה. ניסיתי להשתחרר, ונפלנו על הגדר."

השופט שמע את הדברים, ואו שאל את התובע המישטרי מדוע הוא מבקש לעצור את החשוד. זה השיב כי אינו מבקש לעצרו, וכי אפשר לשחררו.

פרקליטתו של אברהם גולדשטיין, ער-רכתהדין רחל זוהר, ביקשה להעיר את תשומת-ליבו של השופט לעובדה שמי רידים את לקוחתה ללא-הרף. "כבוד השופט פט רואה כי אפילו כאן, בבית-המישפט, שושים צחוק מהעובדה שלקוחתי היא קוקסינל", אמרה. "לדעתי, זה לא מצחיק, לקרי חתי ממילא סובלת מהעובדה שאיננה נורמלית, אין צורך גם להציק לה בשל כך."

השופט הורה לשחרר את אברהם וגילה גולדשטיין בערבות בת 5000 לירות — חציה במזומנים והיתרה בערבות צד שלישי או ארבעה ימי מעצר תמורתם. השופט יצר גם תקדים, בכך שביקש לכתוב בפסק הדין במפורש: "החשוד (החשודה)..."

החשוד (החשודה)...

החשוד (החשודה)...

החשוד (החשודה)...

החשוד (החשודה)...

ממני, הוא חזק ממני! הוא הגבר הראשון בחיים שלי שיש לי מה ללמוד ממנו. יורם: לגבי ההשמצות האלה של אלה, זה נכון בחלקן. יש תחומים שאני יכול ללמוד ממנה, במיוחד בתחום היצירה. לפרנסתי אני עובד כמגדל דבורים, אך בתחום היצירה שלי אני נמצא בתחילת הדרך. אני כותב בוסר, ויש לי מה ללמוד מאלה. אנחנו יוצרים אותם הדברים, מן תוך אותם מניעי נפש. אלה: בשלב מסוים נתחיל ליצור ביחד...

יורם ביכונסקי איננו הגבר הראשון בחייה של אלה ברקת. היא ידועה כי אהבת גברים מושבעת, ברשימת הגברים שאיתם יצרה קשר תוך כדי עבודתה העיתונאית שמות מפורסמים רבים, אך אלה מסרבת לנקוב בשמות המפורסמים. לדבריה, לא יצרה מעולם קשר משמעותי עם גבר כלשהו. היא היתה אומנם נשואה במשך שנתיים למישה שניידר, אך היא מגדירה את נישואיה כנישואי טעות. גם נישואיה הראשונים נכשלו. ילדים אין לה.

אלה: עד שהתחלתי לכתוב את הספר, פחדתי מהמחשבה על ילדים בגלל הילדות שלי, אחרי שכיילתי את הספר נולדתי מחדש. היום אני חושבת ללדת ילדים. (כשהיא נשאלת אם יורם יהיה אבי ילדיה, היא מעיפה בו מבט מבוייש, מסמיקה כל-כולה ושואלת אותו אם מותר לה להשיב. כשהוא מאשר, היא אומרת:) יורם ואני רק התחלנו לבנות משהו. אנחנו נמצאים בשלב היסודות, יש לנו עוד המון מדרגות לתפס ביחד.

יורם: למה שלא תגידו שעד עכשיו לא מצאת גבר שיהיה ראוי להיות אבא לילדים שלך? אלה: כשכתבתי את הספר היה לי מה להגיד לכל האנשים שיקראו אותו. אליף: אסור ללדת בלי אהבה. ילדים צריכים להיות פרי אהבה. ביית: אסור לשקר לילדים. גימ"ל: אסור להדחיק דברים יר תר מדי.

יורם: אני עצמי הייתי נשוי, 10 חודשים, נישואי נבעו מתוך משבר מסוים. אשתיל-שעבר נשואה היום מחדש, ונולד לה בן.

אלה: לה ברקת נלחמת בחירוף-נפש להשמטת התואר המצורף לשמו של יורם ביכונסקי, מאז אותה פרשה שפיר סמה אותו.

אלה: יורם אמר לי שהוא הפסיק לבי כות מזמן. הוא אמר לי שהיום המאושר בחייו יהיה היום שבו יכתוב יורם ביכונסקי לבדו, ללא קשר עם הפרשה היא ואני רוצה לראות אותו מאושר. אני רוצה לראות אותו בוכה מאושר. אלה ברקת תהיה העיתונאית האחרונה שתוכיר את ביכונסקי בהקשר ההוא. אני לא ארשה לאף עיתונאי להזכיר את הפרשה יותר!

יורם: המטרה שלי בחיים היא להפסיק להיות יורם ביכונסקי שהתפרסם בגלל פרשייה מסוימת. אני לא בורח ולא שוכח, אבל אני עושה עוד דברים ואני רוצה שיכתבו עלי בזכות הדברים האלה. יורם (שהתפרסם גם כחבר בקבוצה השמאלית אוונגרד, הפסיק כל פעילות פוליטית): אני אינדיווידואליסט. אין לי מקום בתנועות פוליטיות הדרושות מיש מעת. הפסקתי את פעולותי הפוליטיות, אך דעותי נשארו כשהיו.

אלה: הוא הפסיק גם ללמוד באוניברסיטה.

יורם: הפסקתי את לימודי, כי הבנתי שאין טעם להשיג תואר, רציתי לעסוק בהוראה, והניסיון הקצר לימד אותי שאף אחד לא ייתן לי ללמוד. את הסיפוק הי אינולטואלי השגתי במשך שלוש שנות לימודים.

יורם: הפסקתי את לימודי, כי הבנתי שאין טעם להשיג תואר, רציתי לעסוק בהוראה, והניסיון הקצר לימד אותי שאף אחד לא ייתן לי ללמוד. את הסיפוק הי אינולטואלי השגתי במשך שלוש שנות לימודים.

יורם: הפסקתי את לימודי, כי הבנתי שאין טעם להשיג תואר, רציתי לעסוק בהוראה, והניסיון הקצר לימד אותי שאף אחד לא ייתן לי ללמוד. את הסיפוק הי אינולטואלי השגתי במשך שלוש שנות לימודים.

יורם: הפסקתי את לימודי, כי הבנתי שאין טעם להשיג תואר, רציתי לעסוק בהוראה, והניסיון הקצר לימד אותי שאף אחד לא ייתן לי ללמוד. את הסיפוק הי אינולטואלי השגתי במשך שלוש שנות לימודים.

יורם: הפסקתי את לימודי, כי הבנתי שאין טעם להשיג תואר, רציתי לעסוק בהוראה, והניסיון הקצר לימד אותי שאף אחד לא ייתן לי ללמוד. את הסיפוק הי אינולטואלי השגתי במשך שלוש שנות לימודים.

יורם: הפסקתי את לימודי, כי הבנתי שאין טעם להשיג תואר, רציתי לעסוק בהוראה, והניסיון הקצר לימד אותי שאף אחד לא ייתן לי ללמוד. את הסיפוק הי אינולטואלי השגתי במשך שלוש שנות לימודים.

יורם: הפסקתי את לימודי, כי הבנתי שאין טעם להשיג תואר, רציתי לעסוק בהוראה, והניסיון הקצר לימד אותי שאף אחד לא ייתן לי ללמוד. את הסיפוק הי אינולטואלי השגתי במשך שלוש שנות לימודים.

פרצה בכני ושאלה מה יהיה על ילדתה. שייחזור מדרייק, יחד עם עובדת סוציאלית שומנה למקום הלכה אל מעון הילדים, והוציאה את הילדה. היא מסרה אותה לידי העובדת הסוציאלית, וזו הכריזיחה אותה לאחד ממעונות ויצ"ו עד שיחרוץ בית-המישפט את גורלה של אמה. לשופט בן-שלמה, שאילו הובאה להאררכת המעצר, סיפרה חדווה קליינמן כי היא בודדה ואין לה קרובים וכי אינה יודעת היכן נמצאת ילדתה. בא-כוח ה"מישטרה סיפר לשופט, כי לחשודה אס-חורגת ברחובות, וכי הילדה נמצאת בטי-פולה של הלישכה הסוציאלית.

חדווה התחננה לפני השופט כי יצווה לעצור אותה בכלא נאות-הרצה ולא ב"אבו-כביר. השופט לא שאל לסיבת בקשתה זו, אולם אחת השוטרות שליוו אותה ידעה לספר כי אחרי השוד התגלעו חיילוקיי דיעות בין חדווה ודליה, והגיעו לידי מרי-טת-שערות, מכות ואיומים. חדווה פוחדת מדליה, ומשום כך ביקשה להיעצר הרחק משותפתה-לפשע.

איש המישטרה סיפר גם, כי אחרי שהסתבר לחשודות שהמישטרה משוכנעת כי הן חשודות שתקפו את חנה סומך, הן החלו משתפות פעולה באופן מפתיע ואף שיחזרו את הפשע לפרטיין.

דרכי אדם

חשוד או חשודה?

הוא נתבקש

קום — היא קמה —

ובית-המישפט נדהם

התובע המישטרי קרא בקול בשמו של החשוד אברהם גולדשטיין, ומספסל הנאשמים התרוממה צעירה חטובה, שחורת-שיער, שענייה מאופרות איפור כבד והיא לבושה שימלה נדיבת מחשוף. את צווארה עטף צעיף של נוצות בת-ייענה.

השופט הסתיר אך בקושי חיוך של מבוך, קינח את מישקפיו, כיעכע בגרוננו קלות ואמר לתובע: "המשך, בבקשה." העצירים שמילאו את אולם בית-המישפט לא יכלו להתאפק ופרצו בצחוק רם. כמר הם גם השוטרים. השופט השתיק את הגור כחם, ואי ספר התובע כי אברהם גולדשטיין הוא קוקסינל העוסק בננות, וכי בשעה שנעצר בעבירה זו תקף שוטר והפיי לו על הגדר.

השופט הבטי ארוכות בקוקסינל יפה התואר, ואמר לתובע: "אתה בטוח שזה הוא ולא היא? אם עיני אינן מסעות אתי, הוא נראה יותר כמו היא."

לא להציק, בשלב זה נכנס לתמונה אברהם גולדשטיין, המכונה "גילה", המוכר היטב בקהיליית הקוקסינלים של תל-אביב, וסיפר: "אפילו לא ידעתי שיש לי עסק עם שוטרים. הייתי בחצר בחוב הירקון, פית אום נכנסו ארבעה גברים והתנפלו עלי, אחד מהם התחיל לחנוק אותי עם הפיי אה. ניסיתי להשתחרר, ונפלנו על הגדר."

השופט שמע את הדברים, ואו שאל את התובע המישטרי מדוע הוא מבקש לעצור את החשוד. זה השיב כי אינו מבקש לעצרו, וכי אפשר לשחררו.

פרקליטתו של אברהם גולדשטיין, ער-רכתהדין רחל זוהר, ביקשה להעיר את תשומת-ליבו של השופט לעובדה שמי רידים את לקוחתה ללא-הרף. "כבוד השופט פט רואה כי אפילו כאן, בבית-המישפט, שושים צחוק מהעובדה שלקוחתי היא קוקסינל", אמרה. "לדעתי, זה לא מצחיק, לקרי חתי ממילא סובלת מהעובדה שאיננה נורמלית, אין צורך גם להציק לה בשל כך."

השופט הורה לשחרר את אברהם וגילה גולדשטיין בערבות בת 5000 לירות — חציה במזומנים והיתרה בערבות צד שלישי או ארבעה ימי מעצר תמורתם. השופט יצר גם תקדים, בכך שביקש לכתוב בפסק הדין במפורש: "החשוד (החשודה)..."

החשוד (החשודה)...

החשוד (החשודה)...

החשוד (החשודה)...

החשוד (החשודה)...

חשודה גולדשטיין

תקדים בניסוח

הפעם, ידע, העלתה המישטרה דגים שמ"גים בחכתה: כנופיות כייסים שהטילה ב"אחרונה את חיתתה על רמתגן והסביבה.

הוא עמד לפני שופט-השלום אהרון כהן, ואמר כי הוא מבקש לעצור את החשודים יוסף יום-טוב, יצחק והבה, יצחק אברהם וניסים ושלום שחם, כחשודים ב"12 חטי פות ארנקים, תיקים ושימוש ברכב גנוב באיזור רמתגן. הוא אמר כי במטה הי מישטרה התקבלה הודעה על חטיפת תיק מוזג זקנים, ועד-ראייה סיפר כי ראה את שני הצעירים שחטפו את התיק מתרחקים מהמקום במכונית מדגם דודג' דארט ש"מיספרה מתחיל בספרות 326. לאחרי-מכן, סיפר, התקבלה תלונה מבצל-מיפעל, כי מתוך מישדרו נגנב ארנקו וכי שלושה חשודים הגיעו למיפעל במכונית מאותו דגם שמיספרה 326-078. הם ביקשו מבצל המיפעל מים, וכשהלך להביא להם נכנס אחד מהם אל המישרד וחסף את התיק.

הגוצה הצפית מישטרתית, ולמיפעל הגיעה מכונית מדגם סוסיטא. שניים מה"חשודים היו בדודג', ושניים בסוסיטא ו"התפתח מירוף. החשודים הצליחו להתח"מק. רס"ר אלטרס אמר כי המיקרה חמור, וכי לשני האחים שחם הרשעות קודמות, הוא ביקש את מעצרו להמשך החקירה, בהתחשב בנסיבות החמורות. ל"15 יום.

15 אלה ל"י לחודש. החשודים הכי חישו, כולם כאחד, את החשד שחלתה בהם המישטרה. אמר שלום שחם: "ירדתי מביתי ונסעתי במכונית הסוסיטא שלי. פיתאום חסמה אותי קורטינה של בלשים היינו שם אני ואחי, ובן-הדוד שלי יוסף יום-טוב. אני עובד בשמירה, ויצאתי ל-עבודה. אבל עשו לנו מיסדר-ייהוי ולא זיהו אותנו."

השופט אהרון כהן פנה לתובע ושאל אותו: "האומנם נערך מיסדר-ייהוי?" ה"תשובה היתה חיובית. השופט שאל מי היה האיש שהתבקש לזהות את החשודים, וה"תובע השיב כי בעל המיפעל לא זיהה איש מהם.

השופט אהרון כהן פנה לתובע ושאל אותו: "האומנם נערך מיסדר-ייהוי?" ה"תשובה היתה חיובית. השופט שאל מי היה האיש שהתבקש לזהות את החשודים, וה"תובע השיב כי בעל המיפעל לא זיהה איש מהם.

השופט אהרון כהן פנה לתובע ושאל אותו: "האומנם נערך מיסדר-ייהוי?" ה"תשובה היתה חיובית. השופט שאל מי היה האיש שהתבקש לזהות את החשודים, וה"תובע השיב כי בעל המיפעל לא זיהה איש מהם.

השופט אהרון כהן פנה לתובע ושאל אותו: "האומנם נערך מיסדר-ייהוי?" ה"תשובה היתה חיובית. השופט שאל מי היה האיש שהתבקש לזהות את החשודים, וה"תובע השיב כי בעל המיפעל לא זיהה איש מהם.

השופט אהרון כהן פנה לתובע ושאל אותו: "האומנם נערך מיסדר-ייהוי?" ה"תשובה היתה חיובית. השופט שאל מי היה האיש שהתבקש לזהות את החשודים, וה"תובע השיב כי בעל המיפעל לא זיהה איש מהם.